

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5056/2018
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Властимир Јанковић адвокат из ..., против туженог Града Београда – Секретаријат за имовинско правне послове- Сектор за пословни простор чији је законски заступник Градско правобранилаштво са седиштем у Београду, ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1885/18 од 04.04.2018. године, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1885/18 од 04.04.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1885/18 од 04.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужила за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2235/14 од 06.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА, па је утврђено да је у целости ништав уговор о закупу бр. .../....-... од 22.09.1997. године закључен између ње и Града Београда – Дирекције за пословни простор, чији је правни следбеник тужени Град Београд – Секретаријат за имовинско правне послове- Сектор за пословни простор. Ставом другим изреке је усвојен тужбени захтев тужиле АА па је обавезан тужени да тужили на име стицања без основа исплати износ од 922.631,20 динара са припадајућом каматом на месечне износе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке је усвојен тужбени захтев тужиле ББ па је утврђено да је у целости ништав уговор о закупу бр. ... од 20.02.1998. године закључен између ње и Града Београда – Дирекције за пословни простор, чији је правни следбеник тужени. Ставом четвртим изреке је усвојен тужбени захтев тужиле ББ па је обавезан тужени да јој на име стицања без основа исплати износ од 1.305.400,88 динара са припадајућом каматом на појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке, а ставом петим изреке је обавезан

тужени да тужиљама накнади трошкове парничног поступка у износу од 669.800,00 динара са законском затезном каматом.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 1885/18 од 04.04.2018. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у ставу првом и трећем изреке и одбио као неоснован тужбени захтев тужиље АА да се утврди да је у целости ништав наведени уговор о закупу закључен између ње и туженог односно правног претходника туженог и да се утврди да је у целости ништав наведени уговор о закупу закључен између тужиље ББ и правног претходника туженог као неоснован. Ставом другим изреке је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу четвртном и петом изреке, а ставом трећим изреке је преиначена првостепена пресуда у ставу другом изреке па је одбијен тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име стеченог без основа исплати износ од 81.536,72 динара за назначени период са траженом законском затезном каматом а потврђена је у преосталом делу става другог изреке за износ од 841.094,48 динара са досуђеном законском затезном каматом на сваки појединачни износ за назначени период и у том делу је жалба туженог одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено са позивом на одредбу члана 404. ЗПП изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиље су доставиле одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији туженог, имајући у виду разлоге из којих је усвојен тужбени захтев.

Из наведених разлога је одлучено као у правом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...55/14, који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог закона), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 09.05.2007. године а решењем Апелационог суда Београду од 14.03.2014. године је укинута првостепена пресуда и предмет је враћен на поновно одлучивање. Правноснажна другостепена пресуда је донета 04.04.2018. године.

Како вредност предмета спора у сваком од ревизијом побијаних тужбених захтева не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиља за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у ставу трећем изреке је донета применом члана 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови за одговор на ревизију нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић